

Lønningforbedring for ham, skal yderligere oplyses, at bemeldte Eng tidligere har været benyttet som Emolument for Skovrideren paa 1ste Distrikt, men at dette Emolument ved Balance i Skovriderpladsen i 1866 blev indbraget, saaledes at den kun blev overladt Skovrider Hanson mod en aarlig Afgift af 82 Kr. Da han nu har tjent i 12 Aar og foruden Jordlodden til Skovriderboligen kun har en Lønning af 2,730 Kr., samt da han er en dygtig og virksom Embedsmand, og tilmed har en stor Familie at forsørge, finder man al Anledning til at anbefale, at Engen igjen overgaar til Høstet for Skovrideren uden Afgift.

Det lærde Skolevæsen.

ad Udgiften ad 9. Paa Grund af, at Kasserer ved Odense Kommunitet Statsraad Schlegel er afgaaet ved Døden, er Kontoen nedsat med 800 Kr. og Anmærkningen til denne Konto bortfalden.

• Seminariefonden og Seminarierne.

Ved Udgiften:

ad 1. Heri finder en Nedgang Sted af 800 Kr. paa Grund af indtruffen Balance Forstander- og Førstelere-Embedet ved Jønsstrup Seminarium idet den tidligere Forstander og Førstelerer havde et Uderstillæg af saadan Størrelse, medens Eftermanden selvfølgelig kun erholder Begyndelseslønningen.

ad 14. Forhøjet med 300 Kr., da Lønningen for den nye Forstander og Førstelerer ved Jønsstrup Seminarium ikke naar op til 4,400 Kr., og han saaledes vil være at medtage ved Dyrtidstillægsberegningen.

ad § 22.

ad A. Udgifter til Krigsministeriet.

I Rigsdagens ordentlige Samling 1870 fremsatte den daværende Krigsminister et Forslag til Lov om Lønninger m. m. for de i Krigsministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd; dette Lovforslag opnaaede ikke at faa Lovkraft, hvorimod der ved et til 3die Behandling af Finantslovsforslaget for 1871—72 stillet Ændringsforslag blev givet Lov af 2den Juli 1870 om Lønninger for de i Ministerierne, med Undtagelse af Udenrigsministeriet, Krigsministeriet og Marineministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænds Anvendelse paa Krigsministeriets Kontorchefer og Fuldmægtige. Ministeriets Direktør — en Post, der for Tiden henstaar ubesat — og 2 Departementschefer lønnes derimod med Honorarer uden Berettigelse til Pension.

I henholdsvis 10 og 6 Aar har dette Forhold bestaaet for de 2 paagældende Departementschefer's Vedkommende, og det kan ikke Andet end betegnes som ubilligt, at der ikke er tillagt dem den Pensionsret, som andre Departementschefer ere i Besiddelse af, og om de end have bevaret den Pensionsret, som de havde ved deres Kaldelse til de af dem beklædte Poster i Administrationen, staar dog denne Pensionsret ikke i Forhold til de Indtægter, der ere tillagte dem som Honorarer, eller til deres overordnede og ansvarfulde Stilling. Der vil kunne hødes paa dette mindre heldige Forhold ved at give den ovennævnte Lov af 2den Juli 1870 Anvendelse paa dem med deres Ansættelsesdatoer i Krigsministeriet som Udgangspunkter, og hvad det finansielle Resultat af denne